

Arrest

nr. 305 164 van 19 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij verklaart van Palestijnse afkomst te zijn en geboren te zijn in 1995.

Verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 april 2022. Op 11 april 2022 dient zij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 augustus 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

Op 22 december 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse afkomst te zijn, geboren op (...) december 1995 in Khan Younis in de Gazastrook. U vervolgde het middelbaar onderwijs. In 2016 trouwde u met [H.A.] (o.v. [...]). Samen kregen jullie een zoon, [H.], en twee dochters, [S.] en [J.].

Uw echtgenoot verliet de Gazastrook op 11 juli 2019 omwille van de economische situatie in de regio. Daarnaast waren jullie families gekant tegen jullie huwelijk. In september 2019 kwam hij in Griekenland terecht, alwaar hij een internationale beschermingsstatus verkreeg. Omdat er niets voor hem was in Griekenland trok hij in december 2020 naar België, alwaar hij een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende. Op 29 juni 2021 werd zijn verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat hij het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet heeft kunnen weerleggen. In beroep werd deze beslissing op 21 maart 2022 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Op 11 april 2022 diende hij een nieuw verzoek om internationale bescherming in te België. Daar hij geen nieuwe elementen aanbracht die de reeds vastgestelde appreciatie kunnen wijzigen, werd zijn verzoek wederom niet-ontvankelijk verklaard.

Zelf verliet u in augustus 2021 de Gazastrook. Via Caïro reisde u verder naar Turkije, alwaar een tweetal maanden verbleef. Tijdens uw verblijf aldaar, kwam uw echtgenoot u bezoeken. Niet veel later ontdekte u dat u opnieuw zwanger was. Begin januari 2022 werd u op zee onderschept door de Griekse autoriteiten. U werd in quarantaine geplaatst alvorens een verzoek om bescherming kon worden ingediend. U kreeg echter bloedingen waarop u naar het ziekenhuis gebracht werd voor onderzoek. Hoewel alles in orde bleek te zijn met uw baby, stopte uw bloedingen niet. Op 5 januari 2022 bleek uw ongeborn kind gestorven te zijn, waarop het werd weggehaald.

Op 11 januari 2022 diende u een verzoek om bescherming in te Griekenland. Een maand later verkreeg u een beschermingsstatuut. In maart kon u uw verblijfsdocumenten oppikken. Daar u nooit de intentie had om zichzelf in Griekenland te vestigen en België uw bestemming was, reisde u op 2 april 2022, verder naar België. Na enkele dagen uitgerust te hebben, besloot u op 11 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asieldiensten.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omdat u aldaar geen huis heeft en het onveilig is. Voorts stelt u de toekomst van uw kinderen te willen vrijwaren en verklaart u dat het gebrek aan hulpverlening, de slechte medische toestand, het gebrek aan onderwijs, de vele drugsdealers en het overmatig drankgebruik van de Grieken, ertoe geleid hebben dat u Griekenland diende te verlaten. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Een UNRWA registratiekaart, een kopie van uw paspoort, een kopie van het paspoort van uw zoon [H.], een kopie van het paspoort van uw dochter [S.], een kopie van het paspoort van uw dochter [J.], drie medische stukken uit Griekenland aangaande uw miskraam, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de geboorteaktes van uw kinderen, een kopie van uw identiteitskaart, 21 foto's van het vluchtelingenkamp waar u verbleef en een doktersattest uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit uw verklaringen en de documenten waar het CGVS over beschikt blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 09/08/2022, p. 3; verklaring DVZ, 09/06/2022, vraag 23; EURODAC Search Result (d.d. 11/04/2022)). In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes instaat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het

beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,

...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet instaat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omdat u vreest geen huis te zullen hebben in het land en het er onveilig is (CGVS p. 12). Daarnaast stelt u dat het gebrek aan hulpverlening, de slechte medische toestand, het gebrek aan onderwijs, de drugsdealers in het land en het overmatig drankgebruik ertoe geleid heeft dat u Griekenland diende te verlaten (CGVS p. 12). Ook voegt u toe dat het u om de toekomst van uw kinderen te doen is (CGVS p. 12).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige situaties zoals het door u verklaarde gebrek aan onderwijs voor u en uw kinderen (CGVS p. 5, 7), een gebrek aan werkgelegenheid (CGVS p. 12), erbarmelijke levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp (CGVS p. 9) en de slechte medische zorgen (CGVS p. 14), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Uit de foto's die u neerlegt en waarmee u de levensomstandigheden wil aantonen, kan niet opgemaakt worden wanneer ze genomen werden, in welke context en op welke locatie. Op deze stukken zijn louter enkele wooncontainers te zien, zonder meer. Overigens moet erop gewezen worden dat deze levensomstandigheden slechts tijdelijk van aard zijn, voor

iedere verzoeker om internationale bescherming, gedurende de duur van zijn of haar procedure. Voorgaande vormt geenszins een representatief beeld van de levensomstandigheden in Griekenland en kunnen uw beweringen dienaangaande dan ook niet staven. Overigens moet nog toegevoegd worden dat hoewel u stelt dat u geen taallessen te kon volgen (CGVS p. 5), uit uw latere verklaringen blijkt dat u niet eens interesse had om de Griekse taal u eigen te maken (CGVS p. 6). Bijgevolg kan uw verklaring dienaangaande geenszins overtuigen.

Zo ook uw beweringen aangaande werkgelegenheid. In dit kader beweert u dat er geen werk was, hetgeen u verteld zou zijn door een Palestijnse man die bij een organisatie werkte (CGVS p. 12). Voorgaande is niet ernstig. Naast het gegeven dat u deze conclusie verbindt aan één enkel gesprek, blijkt uw zoektocht naar werk beperkt te zijn tot de omgeving van het kamp waar u verbleef (CGVS p. 12). Voort is het opmerkelijk dat u niet eens de naam van de vermeende organisatie waarmee u sprak kan vermelden. Ten overvloede blijkt u geenszins op de hoogte te zijn van de administratieve stappen die iemand moet zetten om nota bene te kunnen werken in Griekenland (CGVS p. 12). Van iemand die werkgelegenheid opwerpt als een element waarvoor zij Griekenland verliet, mag dat hoogst merkwaardig heten. Uw houding dienaangaande getuigt evenmin van een grote interesse (CGVS p. 12). Het hoeft u dan ook niet te verbazen dat uw verklaringen niet gevolgd kunnen worden.

Ook met betrekking tot onderwijs voor uw kinderen, blijkt u zich louter bevraagd te hebben bij de VN in uw kamp (CGVS p. 8). Daar zij op de hoogte waren van uw verdere reisplannen, werd u verteld dat u niet veel tijd had (CGVS p. 8). U kan de organisatie bezwaarlijk kwalijk nemen dat zij de voorkeur geven aan kinderen wiens toekomstplannen zich afspelen in Griekenland.

Hoe dan ook hebben bovenstaande problemen betrekking op een situatie die u mogelijks beleefde als verzoeker om internationale bescherming. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U werpt in algemene bewoordingen op dat u als begunstigde van internationale bescherming eveneens geconfronteerd werd met moeilijkheden op het vlak van huisvesting, onderwijs, medische zorgen, hulpverlening en veiligheid (CGVS p. 12). Deze elementen voldoen echter niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Er moet immers op gewezen worden dat u vrijwel geen stappen heeft gezet om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming, dewelke dezelfde zijn als de Griekse onderdanen, te doen gelden. U blijkt zich niet eens geïnformeerd te hebben in dat kader (CGVS p. 8), hetgeen menig vraagteken zet bij uw uitspraak dat het krijgen van een status niet betekent dat iemand rechten heeft (CGVS p. 8). Van iemand die daadwerkelijk een duurzaam bestaan wil uitbouwen in het land dat hem of haar bescherming geeft, kan evenwel verwacht worden dat hij of zij zich in dit kader zou informeren. Echter, heeft u het meermaals duidelijk gemaakt dat u geen interesse had in een leven te Griekenland (CGVS p. 6, 7, 8). Bijgevolg dient uw houding dan ook danig in rekening gebracht te worden bij de beoordeling van uw verklaring.

Wat betreft uw these aangaande de medische zorg die slecht zou zijn en uw bewering niet naar het ziekenhuis te mogen (CGVS p. 8, 12, 14) moet erop gewezen worden dat uit de stukken die u zelf neerlegt blijkt dat u wel degelijk medische zorgen heeft genoten in Griekenland. Voorgaande blijkt overigens ook uit uw eigen verklaringen (CGVS p. 10, 11) en de stukken die u zelf neerlegt. Dient hieraan toegevoegd te worden dat deze stukken gedateerd zijn op 5 januari 2022, en dus voor u een verzoek om internationale bescherming indiende. In dit licht kan u de Griekse autoriteiten bezwaarlijk enige onverschilligheid jegens uw situatie verwijten. Zij stelden immers alles in het werk om u medische zorgen toe te dienen in het kader van uw miskraam terwijl u niet eens een verzoek had ingediend. Voorgaande blijkt overigens uw enige ervaring met de Griekse medische hulpverlening (CGVS p. 10). In dat licht kan er dan ook niet ingezien worden op wat u bovenstaande these baseert. Hoewel er mogelijk een kwaliteitsverschil tussen de gezondheidszorg in België en die in Griekenland kan bestaan, houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Bijkomend moet hier nog aan toegevoegd worden dat u zelf kennelijk geen enkele stap heeft gezet om uzelf toegang te verschaffen tot het Griekse gezondheidssysteem. Zo blijkt u duidelijk gewezen te zijn op het belang van een AMKA nummer (sociale zekerheidsnummer) maar koos u er zelf voor hiertoe niets te ondernemen daar u niet lang meer in het land bleef (CGVS p. 11). Voor iemand die kritiek heeft op de Griekse medische zorgen, is dat ten minste opmerkelijk te noemen. Er mag immers van u verwacht worden dat u enig demarche neemt om uw eigen administratie op orde te brengen. U kan uw eigen nalatigheid bezwaarlijk in de schoenen van de

Griekse autoriteiten schuiven. Het geheel van voorgaande wijst dan ook geenszins op enige onverschilligheid van de Griekse autoriteiten.

Waar u stelt geen garantie te hebben gehad op huisvesting (CGVS p. 8, 12), blijkt u zich voor de duur van uw zeer kort verblijf louter beperkt te hebben tot een gesprek met een hoteleigenaar in het kader van uw vermeend huisvestingsprobleem (CGVS p. 4). Voorgaande kan bezwaarlijk een ernstige poging om uw rechten met betrekking tot huisvesting te doen gelden, genoemd worden. Indien u daadwerkelijk op ernstige wijze een duurzaam bestaan zou willen opbouwen, kan er verwacht worden dat u zich in dit kader ten minste tot de bevoegde instanties zou richten, quod non. Bijgevolg kan uw these dat u geen garantie zou hebben op huisvesting in Griekenland dan ook niet gevolgd worden. Immers speelt uw ervaring met Griekenland zich louter en alleen af op het eiland Kos (CGVS p. 5), wat geenszins representatief is voor Griekenland in haar geheel.

Wat betreft de goede toekomst die u uw kinderen wenst te bieden (CGVS p. 13), kan het CGVS begrip opbrengen voor uw dromen en wensen als ouder. Concreet stelt u onderwijs te willen garanderen voor uw kinderen om te vermijden dat ze op het verkeerde pad terechtkomen (CGVS p. 13). Echter kan er niet ingezien worden op welke wijze u voorgaande niet zou kunnen bieden in Griekenland. Uit de toegevoegde informatie blijkt immers, in tegenstelling tot uw bewering (CGVS p. 7), dat u mits het op orde brengen van enkele administratieve zaken, uw kind kan inschrijven op een school. U dient hiervoor wel zelf enig demarche te ondernemen. Uit uw verklaringen blijkt alvast niet dat u in dit kader actief geweest bent (CGVS p. 6, 7). Kennelijk heeft u zich niet eens geïnformeerd dienaangaande (CGVS p. 8), ook niet na het verkrijgen van uw statuut (CGVS p. 8).

Wat betreft uw these aangaande de veiligheid in Griekenland moet er op gewezen worden dat u zich louter en alleen baseert op een hypothese waartoe u kennelijk niet eens enige indicatie toe heeft. Zo stelt dat u zich niet veilig voelde in het land en je maar nooit weet of je kan aangevallen worden door een druggebruiker (CGVS p. 13). U blijkt echter nooit aangevallen te zijn, noch geconfronteerd geweest te zijn met drugdealers (CGVS p. 13). Voorgaande blijkt dan ook louter een hypothese. Ook uw bezorgdheden aangaande overmatig drankgebruik van de jonge Grieken (CGVS p. 14) kan bezwaarlijk in rekening gebracht worden om een veiligheidsanalyse van Griekenland te maken. Overigens is het merkwaardig dat wanneer er wordt doorgevraagd om uw bezorgdheden aangaande drankgebruik, u opeens spreekt over het gebruik van hasj (CGVS p. 14). Nergens in uw persoonlijk onderhoud mag blijken dat u in uw verblijf van amper drie maanden op het eiland Kos geconfronteerd werd met een situatie van onveiligheid, dan wel dat u desgevallend zich niet tot de bevoegde diensten in Griekenland zou kunnen richten.

Waar u in heel algemene termen nog opwerpt dat er in Griekenland een gebrek aan hulpverlening is en jullie aldaar verwaarloosd werden (CGVS p. 13), moet er op gewezen worden dat u dit blijkbaar niet persoonlijk meemaakte (CGVS p. 13). Bijgevolg kan er niet ingezien worden in welke mate voorgaande een rol zou spelen in uw vrees bij een terugkeer naar Griekenland. Tevens werpt u in algemene termen op dat de Grieken racisten zijn omdat ze niet vriendelijk waren tegen jullie (CGVS p. 14, 15). Gevraagd naar een voorbeeld van deze these spreekt u over een ongelukkig auto ongeval waarbij uw zoon betrokken was (CGVS p. 15). De chauffeur zou in het Grieks geroepen hebben tegen u (CGVS p. 15). Verder blijkt u geen persoonlijke voorbeelden van dit vermeend racisme te kunnen produceren (CGVS p. 15). Hoewel er begrepen kan worden dat voorgaande gebeurtenis een indruk kan nagelaten hebben, kan dit niet geassocieerd worden als systematisch racisme evenmin deze situatie op zich worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Ten slotte moet erop gewezen worden dat u slechts drie maanden in Griekenland heeft doorgebracht (CGVS p. 3). Van zodra u over de nodige documenten beschikte, heeft u Griekenland verlaten (CGVS p. 8) daar het land niet uw bestemming was bij uw vertrek uit de Gazastrook (CGVS p. 7, 8). U had nooit de intentie om zichzelf in Griekenland te vestigen, zo stelt u zelf (CGVS p. 7). Voorgaande vaststellingen zetten echter menig vraagtekens bij uw vermeende vrees jegens Griekenland en uw algehele houding. Uw houding waarbij u onmiddellijk na het verkrijgen van de nodige Griekse verblijfs- en reisdocumenten, het land verlaat omdat het niet in uw toekomstplannen (CGVS p. 7) past of uw persoonlijke voorkeur naar België ging is veelzeggend. Voorgaande vaststelling breekt het geloof in uw verklaringen aangaande uw vermeende problemen in Griekenland dan ook danig af. U bent amper in Griekenland geweest en had niet de intentie om enig duurzaam bestaan uit te bouwen.

Uit het geheel van wat voorafgaat blijkt dat u geen enkele stap heeft gezet om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland. U blijkt nochtans over een gezonde portie zelfredzaamheid en zelfstandigheid te beschikken om uw rechten te doen gelden in Griekenland en administratieve zaken op orde te brengen. Zo blijkt u op eigen houtje met uw kinderen vanuit de Gazastrook naar Turkije gereisd te zijn (CGVS p. 9), ondernam u samen met hen verschillende pogingen om Griekenland te bereiken (CGVS p. 7) en reisde u zelfstandig met het vliegtuig naar België (CGVS p. 5). Voorts bleek u in staat om op eigen kracht een advocaat in uw kamp aan te spreken (CGVS p. 13), ging u zelf in het kader van documenten naar het ziekenhuis (CGVS p. 15), sprak u zelf een hoteleigenaar aan in het kader van huisvesting (CGVS p. 4), richtte u zich in het kader van onderwijs en werk tot enkele organisaties (CGVS p. 5, 6, 8, 12) en slaagde u erin op eigen houtje een slaapplek te vinden voor u en uw kinderen (CGVS p. 4). Nergens uit uw verklaringen kan blijken dat u niet in staat zou zijn om uw leven in Griekenland op te bouwen, mits u zichzelf daarop zou toelagen. U dient hiertoe evenwel zelf administratieve stappen toe te zetten. Hier moet nog aan

toegevoegd worden dat hoewel uw verantwoordelijk is voor u, en u op hem kan rekenen, u kennelijk ook op uw eigen familie kan rekenen wanneer dit nodig zou zijn (CGVS p. 4, 15). Nergens uit uw verklaringen mag blijken dat hier in de toekomst geen beroep op zou kunnen doen.

Uit het geheel van bovenstaande kan dan ook niet opgemaakt worden dat uw situatie als begunstigde van internationale beschermen, geen beroep kon doen op de diverse rechten en voordelen die verbonden zijn aan voorgenoemd statuut, noch dat de daar aanwezige autoriteiten niet in staat zouden zijn om een effectieve en gelijkwaardige bescherming aan die van de Griekse onderdanen, te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Er mag redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert.

Dat u niet in Griekenland wilde blijven omdat u in België broers heeft (CGVS xxx p. 7), wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie. Het CGVS moet elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis onderzoeken, en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Uit het geheel van de vaststellingen blijkt op afdoende wijze dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde een internationale beschermingsnood bestaat.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument waarop u recht heeft op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig is of u niet in het bezit bent van het document (CGVS p. 15), niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Hierbij dient er eveneens aangekaart te worden dat u uw Griekse verblijfsdocumenten achterhoudt. Uit uw persoonlijk onderhoud is immers gebleken dat u wel degelijk beschikt over de verblijfsvergunningen (CGVS p. 3, 7). Toch legt u deze niet neer zodoende de Belgische diensten geen kennis kunnen nemen met de inhoud ervan. Dat u het mogelijk niet nodig heeft (CGVS p. 3), kan niet verklaren dat u ervoor kiest deze niet neer te leggen. Niet in het minst wanneer u hier wederom op gewezen wordt en u gevraagd werd om ten minste een foto van het stuk neer te leggen (CGVS p. 3). Toch laat u ook nu na dit te doen, hetgeen ook hier doet vermoeden dat u wil vermijden dat de Belgische autoriteiten kennisnemen met de inhoud ervan. Ten overvloede kiest u ervoor vage verklaringen af te leggen aangaande uw Grieks reisdocument. Hiervan stelt u eerst dat u ze bent kwijtgeraakt (CGVS p. 6). Gevraagd of u ze kwijtraakte of vernietigde, stelt u dat scheuren of kwijtraken hetzelfde is (CGVS p. 6), een redenering die niet gevolgd kan worden. Vervolgens stelt u opnieuw dat u de stukken bent kwijtgeraakt. De vaagheid in uw verklaringen doet echter vermoeden dat u ervoor kiest om deze stukken doelbewust achter te houden.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd of opnieuw worden aangevraagd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De documenten die u in het kader van uw verzoek neerlegde kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's van uw vluchtelingenkamp, uw Griekse medische stukken, de kopieën van uw paspoort en dat van uw kinderen, de kopieën van de geboorteaktes van uw kinderen, het kopie van uw identiteitskaart en het kopie van uw huwelijksakte werden bovenaan besproken. De UNRWA registratiekaart die u neerlegt handelt enkel over de registratie van uw gezin bij het agentschap in de Gazastrook. Dit document heeft geen enkele betrekking op uw statuut of situatie in Griekenland. Het doktersattest uit België bevestigt louter dat u een miskraam heeft gehad in Griekenland.

Gelet op het geheel van bovenstaande, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar de Gazastrook.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Na een theoretische uiteenzetting met betrekking tot artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet betoogt de verzoekende partij dat zij bij terugkeer een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, wat het beschermingsstatuut ineffectief maakt. Vervolgens stelt zij dat ze verteld heeft over haar problemen en haar vrees en dat zij na het bekomen van haar verblijfsrecht volledig aan haar lot overgelaten werd. Zij kreeg geen enkele steun om de taal te leren en geen begeleiding om werk en een woonst te vinden. Ze had er geen enkel perspectief. De enige ondersteuning die zij op dat moment had was van haar man die zich op dat moment reeds in België bevond en haar geld kon opsturen om eten en drinken te kopen voor haarzelf en de kinderen. Zij stelt dat het gemakkelijker gezegd dan gedaan is om stappen te ondernemen om zich te integreren als je je bevindt in een land waar je niets of niemand kent en met je minderjarige kinderen in een tent moet slapen. Zij kreeg amper medische zorgen en verloor hierdoor haar ongeboren kind. Bovendien kon zij haar kinderen nergens inschrijven op school en moest zij haar kinderen opvoeden tussen de drugsdealers. Op geen enkel ogenblik werd er onderzocht in welke omstandigheden zij en haar kinderen terecht zullen komen en of zij nog bescherming geniet in Griekenland. De verzoekende partij gaat verder met te stellen dat zelfs als zij internationale bescherming geniet in Griekenland, zij zich er niet op kan beroepen aangezien de Griekse autoriteiten vluchtelingen aan hun lot overlaten en verwijst hierbij naar twee arresten van de Nederlandse Raad van State waarin verwezen wordt naar de wetswijziging in Griekenland van maart 2020. Daarnaast blijkt dat teruggekeerde statushouders die niet meer in het bezit zijn van hun verblijfsvergunning soms maanden moeten wachten tot er een nieuwe vergunning wordt afgegeven waardoor zij moeilijk toegang hebben tot huisvesting, sociale voorzieningen, zorg en de arbeidsmarkt. Zij lopen een reëel risico om in een situatie te belanden die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Vervolgens verwijst de verzoekende partij onder andere uitgebreid naar het AIDA-rapport van 2021 inzake materiële voorzieningen, het bekomen en verlengen van een verblijfstitel, huisvesting en de toegang tot zorg, werk en onderwijs alsook naar rechtspraak van de Raad en het EHRM en besluit dat de mensenrechten in Griekenland niet meer gegarandeerd kunnen worden en verzoekende partij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die zij verkregen heeft in Griekenland. De bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

2.3. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende documenten toe:

- “1. *Bestreden beslissing.*
2. *Bewijs pro deo rechtsbijstand*
3. *Arrest nr. 202005934/1/V3 Nederlandse Raad van State*
4. *Arrest nr. 202006295/1/V3 Nederlandse Raad van State*
5. *Addressing the protection gap in Greece -21 juli 2021* 6. *Amnesty International – Greece 2022”*

2.4. Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekende partij naar volgend rapport en voegt er de link van toe:

- AIDA, “*Country Report: Greece, 2020 update*”, juni 2021.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 14 maart 2024 maakt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- AIDA, “*Country Report: Greece. Update 2022*”, 8 juni 2023;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, juni 2022;
- RSA/ PRO ASYL, “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*”, maart 2023.

3.2. Op 18 maart 2024 ter terechtzitting legt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij onder andere naar volgende rapporten verwijst en er de weblinks van vermeldt:

- AIDA, "Country Report: Greece. Update 2021", 2022;
- AIDA, "Country Report: Greece. Update 2022", 8 juni 2023;
- RSA, "Deported to destitution", 6 oktober 2022;
- RSA, "CEAS: "Breaches of core legal principles are going to become the new normal", 20 september 2023;
- RSA, "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece", 9 januari 2019;
- RSA, "Rule of law backsliding continues in Greece", 27 januari 2023;
- Diotima, "Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter";
- RSA/ PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2022;
- RSA, "Recognized refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme", 22 januari 2024;
- RSA, "Greece: Rule of Law Threatened", 6 februari 2024;
- RSA, "Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants", 28 augustus 2023;
- RSA, "19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece", 23 augustus 2023;
- RSA, "No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms", 21 juni 2023.

In deze aanvullende nota gaat verzoekende partij in op de moeilijkheden die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland ondervinden bij het vernieuwen van hun verblijfsvergunning en op de zorgwekkende situatie van terugkerende erkende vluchtelingen in Griekenland. Zij benadrukt de houding van de Griekse politie ten opzichte van vluchtelingen en dat zij aldus niet kunnen rekenen op de Griekse autoriteiten. Zij haalt ook aan dat het HELIOS-programma stopgezet werd sinds 1 januari 2024 waardoor erkende vluchtelingen zelfs verstoken blijven van minimale hulp. Vervolgens stelt zij ook dat uit een publicatie van RSA blijkt dat de rechtsorde alsook de persvrijheid in het gedrang komen in Griekenland en dat de Griekse autoriteiten trachten de situatie te verdoezelen. Bovendien krijgen vluchtelingen ook te maken met racistische geweldplegingen en worden deze aangewakkerd door de houding van de autoriteiten. De controle op de miskenning van de fundamentele rechten in Griekenland kan niet meer op onafhankelijke wijze gebeuren. Zij concludeert dat zelfs wanneer haar status nog actueel is, zij zeker in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Voor het overige verwijst zij naar haar verzoekschrift.

Zij voegt aan deze aanvullende nota ook nog volgend document toe:

- Zwangerschapsattest van 7 maart 2024.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Samenwerkingsplicht

Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak

om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) (...);

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

(...)”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

4.3. Beoordeling

4.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

4.3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Zij kreeg de vluchtelingenstatus in februari 2022 (NPO, p. 3 en verklaring DVZ, vraag 23). Verzoekende partij

werd in maart 2022 ook in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning (NPO, p. 3 en verklaring DVZ, vragen 23 en 27).

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over de vluchtelingenstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

4.3.3. Verzoekende partij stelt echter dat zij niet kan terugkeren naar Griekenland omwille van volgende redenen: zij werd na het bekomen van haar verblijfsrecht volledig aan haar lot overgelaten en kreeg geen enkele steun om de taal te leren of om werk en huisvesting te vinden, zij verbleef met haar minderjarige kinderen in een tent en kreeg in Griekenland ook amper medische zorg waardoor zij haar ongeboren kind verloor wat een zeer moeilijk te verwerken gebeurtenis is. Bovendien moest zij in erbarmelijke omstandigheden leven waarbij zij haar kinderen diende op te voeden tussen de drugsdealers. Bovendien legt zij ter terechtzitting een medisch attest neer dat aantoonde dat zij opnieuw zwanger is.

De Raad onderzoekt de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland op basis van de meest recente informatie waarover hij in de huidige fase van de procedure beschikt, namelijk:

- het *"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023;
- het *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- het rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023;
- RSA, *"Deported to destitution"*, 6 oktober 2022;
- RSA, *"CEAS: 'Breaches of core legal principles are going to become the new normal'"*, 20 september 2023;
- RSA, *"Returned recognized refugees face a dead-end in Greece"*, 9 januari 2019;
- RSA, *"Rule of law backsliding continues in Greece"*, 27 januari 2023;
- Diotima, *"Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter"*;
- RSA, *"Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme"*, 22 januari 2024;
- RSA, *"Greece: Rule of Law Threatened"*, 6 februari 2024;
- RSA, *"Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants"*, 28 augustus 2023;
- RSA, *"19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece"*, 23 augustus 2023;
- RSA, *"No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms"*, 21 juni 2023.

De Raad stelt vast dat in de verschillende rapporten de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland wordt onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de door de partijen verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijken vaak complex te zijn, waarbij dergelijke administratieve obstakels veel begunstigden ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als onderdanen (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 5-6). Het al dan niet beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) is belangrijk voor de vraag of begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland het risico lopen dakloos te worden en, in dat geval, in

een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is een voorwaarde voor het verkrijgen van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of zelfs het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) mogelijk maakt. De afgifte van een AMKA vormt dan weer een voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Volgens een recente nieuwe regeling moet de beslissing tot afgifte van de ADET *in principe* worden opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. Overeenkomstig een recente omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel van 31 januari 2023 moet de beslissing tot afgifte van een ADET in ieder geval aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Vervolgens moet binnen de zes maanden online een afspraak worden gemaakt met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET voor te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden hiervan niet persoonlijk verwittigd. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald.

Meerdere bronnen geven aan dat de begunstigten van een internationale beschermingsstatus zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor begunstigten zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden:

“Meerdere bronnen concluderen dat statushouders in een slechtere positie verkeren ten opzichte van personen die nog in de asielprocedure zitten. Zo zijn er voor statushouders minder opties als het gaat om huisvesting in vergelijking met asielzoekers.”

(“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, p. 32)

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in rampzalige levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat in de eerste plaats de huisvestingsproblematiek betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van begunstigten van een internationale beschermingsstatus wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 23-25).

Het enige officiële integratieprogramma in Griekenland, dat betrekking had op de periode van juli 2019 tot juli 2022, is het programma van HELIOS (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*), opgezet door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) in samenwerking met een aantal niet-gouvernementele organisaties. Sinds 2022 wordt dit programma in afwachting van opname in het Europees Sociaal Fonds tijdelijk uit nationale fondsen gefinancierd en wordt het door de autoriteiten verlengd. De inschrijving voor dit integratieprogramma moet gebeuren binnen het jaar volgend op het toekennen van de internationale beschermingsstatus. Als gevolg hiervan worden statushouders die zich niet langer in Griekenland bevonden toen hen de internationale beschermingsstatus werd verleend of die de noodzakelijke formaliteiten niet binnen deze periode van één jaar hebben vervuld uitgesloten van het programma.

Het HELIOS-programma biedt op zich geen huisvesting. In het kader van dit programma wordt financiële steun geboden aan begunstigten om hun huur te betalen, op voorwaarde dat zij reeds een huurcontract hebben afgesloten voor een periode van meer dan zes maanden en dat zij beschikken over een bankrekening. Deze financiële ondersteuning wordt geboden voor een periode van zes tot twaalf maanden, afhankelijk van de datum van indiening van de vereiste documenten. Het bedrag varieert van 230 euro voor een alleenstaande volwassene tot 800 euro voor een gezin van zes personen (met een toeslag om de waarborgsom en de installatiekosten in de nieuwe woning te dekken). Naast de voorwaarde van het hebben van een AFM (het fiscaal registratienummer) en een bankrekening, wordt de toegang tot huisvesting belemmerd door ernstige obstakels die verband houden met discriminatie en een gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien moeten begunstigten, naast de huur, de facturen voor openbare diensten en andere uitgaven, zoals voedsel, zelf betalen. Bijgevolg is de hulp die begunstigten in het kader van het HELIOS-programma ontvangen vaak onvoldoende om hun levensonderhoud te garanderen.

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland dus zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig

zijn om huisvesting te bekomen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Dit risico is nog toegenomen door de beëindiging van het ESTIA-programma, nu de begunstigden van dit programma dakloos zijn geworden. Zelfs begunstigden die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd. Zij kunnen niet langer een woning huren en de meesten van hen bevinden zich op straat. Begunstigden die als niet-geregistreerde bewoners in de kampen verblijven, hebben geen toegang tot voedsel of andere diensten. Uit het artikel *"Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme"* van RSA van 22 januari 2024 blijkt bovendien dat het HELIOS-programma op heden opnieuw stilgelegd is wegens een gebrek aan financiering. Dit is het enige officiële integratieprogramma in Griekenland waardoor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland verstoken blijven van zelfs de minimale ondersteuning die het programma biedt. Zij lopen het risico om dakloos te worden en op straat te belanden.

Begunstigden van een internationale beschermingsstatus kunnen in theorie toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen die onderdak bieden voor drie tot zes maanden. Deze opvangcentra zijn echter niet uitsluitend bestemd voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus en de toegang kan voor hen door tal van factoren, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat gezinnen er niet worden aanvaard, het feit dat mensen met psychische stoornissen er niet worden toegelaten of het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt, in de praktijk beperkt zijn. Sommige opvangcentra bieden alleen slaapzalen aan en eisen daarom dat de bewoners overdag naar buiten gaan, terwijl de duur van het verblijf in de slaapzalen niet langer kan zijn dan vijftien dagen tot een maand.

Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moet echter rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel begunstigden van een internationale beschermingsstatus zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld.

Ook als steunprogramma's worden voorzien in het kader van de nationale strategie voor de integratie van begunstigden van internationale bescherming, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat de door deze programma's voorziene acties in de praktijk niet worden uitgevoerd (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 247). Uit deze informatie blijkt ook dat er voor begunstigden een aanzienlijk gebrek is aan informatie over de toegang tot de arbeidsmarkt.

Ten slotte blijkt uit de door de partijen verstrekte informatie dat begunstigden van internationale bescherming hindernissen ondervinden bij de afgifte van het fiscaal registratienummer (AFM) en dat dit hun toegang tot de arbeidsmarkt en hun registratie bij het werkloosheidsbureau in de weg staat (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 247). De afgifte van een AFM kent aanzienlijke vertragingen. De procedure voor de bevoegde fiscale bureaus om de persoonsgegevens van vluchtelingen via de asiendienst na te gaan duurt ongeveer twee maanden. Bovendien is wie zich wil inschrijven bij een belastingkantoor met het oog op het verkrijgen van het AFM verplicht om zijn verblijfsadres te certifiëren door middel van een attest van een opvangcentrum, een elektriciteitsrekening of een kopie van een huurcontract op zijn naam. Begunstigden die geen verblijfsvergunning hebben en/of dakloos zijn, kunnen dus geen AFM verkrijgen.

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat niet alle begunstigden van een internationale beschermingsstatus toegang hebben tot sociale rechten en sociale uitkeringen (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 249). In de praktijk zijn de moeilijkheden bij de toegang tot deze rechten te wijten aan bureaucratische barrières, waarbij geen rekening wordt gehouden met het onvermogen van begunstigden om bepaalde documenten, zoals documenten met betrekking tot de gezinssituatie, geboorteakten of diploma's, voor te leggen of zelfs aan de weigering van ambtenaren om hen de voorziene uitkeringen te verstrekken, wat in strijd is met het beginsel van gelijke behandeling waarin het Griekse recht en het Unierecht voorzien.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor de begunstigden van een internationale beschermingsstatus om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 19-22).

De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen, die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld.

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 200 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Dit inkomen is volgens de Griekse wet echter bedoeld voor huishoudens met een geregistreerd adres dat moet worden bewezen door een huurcontract dat zes maanden vóór de aanvraag om toekenning van dit inkomen is ondertekend, en voor daklozen die onder de armoedegrens leven. In de praktijk sluit een dergelijke bepaling veel begunstigten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven, uit. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Ten slotte wordt ook onderstreept dat de informatie over het bestaan van en de criteria voor het bekomen van dit minimuminkomen zelden wordt verstrekt aan begunstigten van internationale bescherming.

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, wordt eraan herinnerd dat begunstigten van een internationale beschermingsstatus die niet in het bezit zijn van een ADET geen sociale zekerheids-nummer (AMKA) kunnen verkrijgen. Wie geen AMKA heeft, moet de kosten van medicijnen en analyses dragen en deze kosten kunnen exorbitant worden bij pathologieën die regelmatige gespecialiseerde medische controles vereisen. Bovendien worden bepaalde dringende medische onderzoeken niet vergoed, ook al beschikt de betrokkene over een AMKA. Ook kunnen mensen die over een AMKA beschikken maar niet verzekerd zijn geen medicijnen of onderzoeken meer krijgen van artsen uit de private sector. In dat geval kunnen voorschriften alleen worden verstrekt door artsen uit de publieke sector, waaronder de artsen in de opvangvoorzieningen.

De Raad herinnert eraan dat het bezit van een geldige ADET een voorwaarde is voor het verkrijgen van een fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of het verkrijgen van de AMKA mogelijk maakt. Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden, wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist de voorlegging van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld. De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om dit AMKA te bekomen, moet de begunstigde de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET beïnvloeden de afgifte van het AMKA, waardoor begunstigten de voor de toegang tot het gezondheidszorgsysteem vereiste documenten worden ontcijferd.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren.

De informatie waarover de Raad beschikt, wijst ook op talrijke tekortkomingen in de therapeutische ondersteuning van mensen met psychische problemen (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 27). Slachtoffers van foltering of geweld hebben door lacunes in zowel de identificatie- en certificeringsprocedure als in de zorgdiensten geen toegang tot adequate medische en psychologische zorg en revalidatie. Het enige

programma dat aan slachtoffers van foltering een alomvattend pakket van multidisciplinaire zorg biedt en dat beheerd werd door Artsen Zonder Grenzen, werd in december 2021 beëindigd.

In deze zaak acht de Raad het passend dat ook de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus wier ADET is vervallen wordt benadrukt.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Begunstigden die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigden. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 222-225). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor begunstigden die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor begunstigden die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als begunstigden in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, hoewel ze soms een in het Grieks geschreven nota ontvangen waarin hen wordt gevraagd om zich te richten tot de asiendienst wanneer ze geen documenten hebben. Er blijkt ook dat zij bij een terugkeer naar Griekenland voornamelijk in de regio Attica terechtkomen (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 5). De in deze regio aanwezige obstakels kunnen de teruggekeerde begunstigden dus treffen op het vlak van de toegang tot sociale bescherming, huisvesting, gezondheidszorg en werkgelegenheid. Bovendien beschikken de gemeentelijke integratiecentra (KEM), die begunstigden informatie en advies geven over de toegang tot documenten en bepaalde sociale rechten, in de regio Attica niet over voldoende tolkdiensten. Zij zijn dus enkel toegankelijk voor wie Grieks, Engels, Urdu of Farsi spreekt.

Op dezelfde manier blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat *"als gevolg van de substantiële achterstand van dossiers bij de Directie Vreemdelingenpolitie van Attica begunstigden van internationale bescherming die bij hun terugkeer naar Griekenland niet over een geldige ADET beschikken het risico lopen om geconfronteerd te worden met bijzonder lange wachttijden voor het verkrijgen en vernieuwen van hun ADET, zonder dewelke zij geen toegang hebben tot sociale voorzieningen, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt"* (zie het rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, geciteerd in het *"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 223, vrije vertaling).

Bovendien stelt de Raad, na lezing van de informatie waarover hij beschikt, vast dat in afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel soms een attest wordt afgegeven dat zes maanden geldig is. Ondanks dit attest ondervinden begunstigden van een internationale beschermingsstatus nog steeds obstakels bij de toegang tot diensten zoals de sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt omdat verschillende overheidsdiensten terughoudend zijn om dit attest te aanvaarden voor de toegang tot hun diensten. Dit attest zou ook begunstigden die wachten op de vernieuwing van hun verblijfsvergunning minder rechten geven dan andere migranten, of zelfs geen toegang tot deze rechten (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 223: *"In afwachting van de afgifte van een nieuwe verblijfsvergunning krijgen begunstigden van internationale bescherming een attest van aanvraag (...) dat in 2022 zes maanden geldig is. Voor de afgifte van dit attest moet de aanvraag tot vernieuwing zijn geüpload naar het elektronische systeem "ALKYONI" (...). Volgens waarnemingen van de Griekse Raad voor Vluchtelingen (hierna "GCR") kan de Asieleenheid voor Begunstigden van Internationale Bescherming de aanvraag uploaden tot vier maanden na de eerste indiening van de aanvraag tot vernieuwing. In de praktijk worden begunstigden van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die in het bezit zijn van dit attest geconfronteerd met hindernissen bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt terwijl ze wachten op*

de vernieuwing van hun verblijfsvergunning. Voor zover de GCR weet, zijn publieke diensten zoals de Organisatie voor Arbeidsvoorziening (OAED) terughoudend om dit attest van aanvraag (...) te aanvaarden omdat het document geen foto of watermerk bevat of enige andere relevante wettelijke maatregel die de aanvaarding van het document mogelijk maakt. Het attest kent aan begunstigden minder rechten toe (bijvoorbeeld het recht op toegang tot de arbeidsmarkt, sociale zekerheid, openbare gezondheidszorg, enz.) dan het attest van artikel 8 L.4251/2014 dat wordt toegekend aan immigranten. In feite zijn de begunstigden van internationale bescherming met deze attesten enkel beschermd tegen detentie en hebben ze tijdens de vernieuwing van hun verblijfsvergunning tot geen enkel recht toegang. De GCR heeft verschillende klachten ingediend bij de Griekse Ombudsman met betrekking tot de bovengenoemde tekortkomingen, maar er zijn slechts enkele beslissingen genomen", vrije vertaling).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt blijkt ook dat de aanvragen om verlenging sinds 2017 per e-mail bij de asielautoriteiten kunnen worden ingediend en dat de aanvaarding hiervan ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht ("Country Report: Greece. Update 2022" van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 223-225; rapport "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 6-12).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen begunstigden van internationale bescherming die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning. Zodra de aanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager, alvorens ze de aanvraag kunnen registreren in de databank voor verblijfsvergunningen. Gezien het aantal aanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, lijkt het erop dat deze fase van de procedure enkele maanden, en in sommige gevallen meer dan een jaar, kan duren. Tijdens deze periode ondervinden begunstigden dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een preciaire situatie terechtkomen. Als begunstigden een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun nieuwe verblijfstitel. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de begunstigde zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De begunstigde moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan. In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een begunstigde van internationale bescherming die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgde gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Sinds 2019 worden echter weinig beslissingen over hernieuwing genomen. Er liggen verschillende redenen aan de basis van deze achterstand. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal begunstigden van internationale bescherming gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enig andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten. In januari 2020 verzond het Griekse middenveld een klachtenbrief naar de bevoegde instanties, maar de problematiek werd nog niet opgelost. Later op het jaar 2020 werd een wet voorzien waar het onderzoek en hernieuwing van verblijfsvergunning voor begunstigden van internationale bescherming onder de oude procedure, nu worden behandeld door het bevoegde en gewoontelijke directoraat. Niettemin heeft deze wet het probleem van achterstand in het uitreiken van verblijfsvergunningen niet opgelost, noch het gegeven dat het attest dat worden gegeven in afwachting van de hernieuwing van de verblijfsvergunning, *de facto* wettelijk ongeldig is.

("For those granted international protection under the "old procedure" prescribed by Presidential Decree 114/2010, the renewal procedure is conducted by the Aliens Police Directorate (Διεύθυνση Αλλοδαπών). Within the framework of this procedure, the drafting of a legal document for the renewal application is required. Based on available Country of Origin Information (COI), the application must demonstrate that reasons of persecution still exist. The decision used to be issued after a period of more than a year. In 2022, 651 applications for renewal were submitted before the Aliens Police Directorate. Out of those, 419 were positive, 57 were rejected and 175 are still pending.1138 The delay in the renewal procedure is caused due to the delay by Courts to provide data for potential ongoing criminal proceedings against beneficiaries and by the size of the administrative files of beneficiaries and the fact the files are available only in hard copy and not digitally. Due to these delays, a large number of beneficiaries of international protection, for over a year, have no access to the labour market, social security, social welfare and sometimes healthcare, thus facing destitution and homelessness. The certificate of application (βεβαίωση κατάθεσης αίτησης ανανέωσης άδειας διαμονής) provided by the Aliens Directorate, similarly to the certificate of application provided by the Asylum Service, lacks a photo or a watermark and any relevant legal provisions allowing the document to be accepted by other Greek Public Authorities. Moreover, this certificate has no expiration date. In January 2020, GCR and other organisations sent a letter of complaint to the Secretary General of the Ministry of Citizen Protection, however the issue has yet to be resolved by the time of writing. The adoption of Law no. 4703/2020 (Government Gazette A 131/10.7.2020) provided for the transfer of the relevant competences to the General Secretariat of Public Order of the Ministry of Citizen Protection. The examination, renewal, and service of residence permits for the beneficiaries of international protection of the so called "old procedure" are now handled by the competent Directorate. However, the adoption of this law has not solved the problem either with the delay of residence permits of beneficiaries of international protection or with the practically legally invalid certificate of submission of an application for renewal of a residence permit.")

(vrije vertaling: "Voor wie internationale bescherming bekam op grond van de "oude procedure", voorgeschreven door presidentieel decreet 114/2010, wordt de verlengingsprocedure uitgevoerd door het directoraat Vreemdelingenpolitie (Διεύθυνση Αλλοδαπών). In het kader van deze procedure is het opstellen van een juridisch document voor de verlengingsaanvraag vereist. Op basis van de beschikbare informatie over landen van herkomst (COI) moet de aanvraag aantonen dat er nog steeds redenen voor vervolging bestaan. Vroeger werd het besluit na meer dan een jaar afgegeven. In 2022 werden bij de Directie Vreemdelingenpolitie 651 verlengingsaanvragen ingediend. Daarvan waren er 419 positief, werden er 57 afgewezen en zijn er nog 175 in behandeling.¹¹³⁸ De vertraging in de verlengingsprocedure wordt veroorzaakt door de vertraging bij de rechtbanken bij het verstrekken van gegevens over mogelijk lopende strafrechtelijke procedures tegen begunstigden en door de omvang van de administratieve dossiers van begunstigden en het feit dat deze bestanden enkel op papier en niet digitaal beschikbaar zijn. Als gevolg van deze vertragingen heeft een groot aantal begunstigden van internationale bescherming al meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid, de sociale voorzieningen en soms de gezondheidszorg, en dus te maken met armoede en dakloosheid. Het certificaat van aanvraag (βεβαίωση κατάθεσης αίτησης ανανέωσης άδειας διαμονής), afgegeven door de Directie Vreemdelingen, evenals het certificaat van aanvraag, afgegeven door de Asieldienst, ontbreken een foto of een watermerk en alle relevante wettelijke bepalingen die maken dat het document door andere Griekse overheidsinstanties kan worden geaccepteerd. Bovendien heeft dit certificaat geen vervaldatum. In januari 2020 stuurden de GCR en andere organisaties een klachtenbrief naar de secretaris-generaal van het ministerie van Burgerbescherming, maar op het moment van dit schrijven is de kwestie nog niet opgelost. De goedkeuring van wet nr. 4703/2020 (Government Gazette A 131/10.7.2020) voorzag in de overdracht van de relevante bevoegdheden aan het Secretariaat-Generaal van Openbare Orde van het Ministerie van Burgerbescherming. Het onderzoek, de verlenging en de betekening van verblijfsvergunningen voor begunstigden van internationale bescherming volgens de zogenaamde "oude procedure" worden nu afgehandeld door het bevoegde directoraat. Deze wet heeft de problemen wat betreft de vertraging van de verblijfsvergunningen van begunstigden van internationale bescherming en wat betreft het vrijwel juridisch ongeldige certificaat van indiening van een aanvraag tot verlenging van een verblijfsvergunning echter niet opgelost.")

(AIDA, "Country report: Greece", juni 2023, p. 224-225)

Verschillende instellingen, waaronder de Ombudsman, de nationale Commissie voor de Mensenrechten, de Europese Commissie, het Asielagentschap van de Europese Unie en de autoriteiten van andere lidstaten, hebben al hun bezorgdheid geuit over de administratieve moeilijkheden waarmee begunstigden van een internationale beschermingsstatus bij hun terugkeer naar Griekenland worden geconfronteerd en over de impact ervan op hun levensomstandigheden (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 12). Toch blijven er langdurige vertragingen bestaan bij de behandeling van deze dossiers, met rechtstreekse gevolgen voor de situatie van wie uit andere lidstaten wordt gerepatriëerd.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ten slotte dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een begunstigde van een internationale beschermingsstatus die nog niet in het bezit is gesteld van een ADDET of wiens ADDET is

vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Ten slotte blijkt uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt dat de Europese Commissie in januari 2023 een inbreukprocedure tegen Griekenland is opgestart wegens de onjuiste omzetting van artikel 29 van de richtlijn 2011/95/EU (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 3, 19 en 20).

Uit deze informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigten van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij begunstigten *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Dit is het geval voor de verblijfsuitkering (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland vereist is), de geboortetoeelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die met name een onderzoek door een accreditatiecentrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft).

Volgens sommige bronnen vormt indirecte discriminatie van begunstigten van een internationale beschermingsstatus met betrekking tot de toegang tot sociale uitkeringen een structurele tekortkoming (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 20). Dit werd dan ook recent benadrukt in het document INFR(2022)2044, waarmee de Europese Commissie de inbreukprocedure tegen Griekenland inleidde wegens de onjuiste omzetting van artikel 29 van richtlijn 2011/95/EU. Deze *de facto* uitsluiting van begunstigten van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Uit deze informatie blijkt echter niet of de Griekse autoriteiten de brief van de Europese Commissie hebben beantwoord, noch wat de strekking van hun antwoord zou zijn.

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, de politieke visie van de Griekse autoriteiten die zich richten op de zelfredzaamheid van de begunstigten van internationale bescherming, de tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat vele begunstigten binnen de Griekse samenleving in (zeer) precarie omstandigheden leven.

Uit het rapport "*Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants*" van RSA van 28 augustus 2023, blijkt bovendien dat het netwerk zich zorgen maakt dat er in Griekenland een klimaat bestaat dat wordt gekenmerkt door doelwitvorming en racistische houdingen ten opzichte van vluchtelingen en migranten. Dit gaat bovendien volgens hen niet alleen uit van burgers, maar ook van het politieke en publieke discours waarbij publieke vertegenwoordigers van partijen in het Griekse parlement zich negatief uitlaten. Uit een ander rapport van RSA ("*Rule of law backsliding continues in Greece*" van 27 januari 2023) blijkt dat er in Griekenland zich een heel aantal incidenten van politiegeweld en willekeur voordoen en dat dit geen geïsoleerde gevallen betreffen, maar eerder een frequent en steeds vaker voorkomend fenomeen. Bovendien zou er een gebrek zijn aan adequaat onderzoek naar meldingen van zulke feiten waar feitelijke straffeloosheid voor de betrokken politieagenten uit voortvloeit. Uit het rapport "*Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants*" blijkt daarentegen wel dat de Griekse autoriteiten onderzoek voeren naar gepleegde racistische incidenten waarbij zij duidelijk tonen dat illegale daden ingegeven door racisme niet onbestraft mogen blijven. In het rapport "*Rule of law backsliding continues in Greece*" wordt verder ook nog benadrukt dat mensenrechtenorganisaties in Griekenland strafrechtelijk vervolgd worden waardoor hun werk bemoeilijkt wordt en zij gedwongen worden om hun werk stop te zetten. Bovendien zou Griekenland onafhankelijk onderzoek van dergelijke praktijken verhinderen.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen. Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Wat haar individuele situatie betreft, blijkt in de huidige stand van zaken dat er geen duidelijkheid bestaat over de beschermingsstatus die verzoekende partij gekregen heeft in Griekenland. Uit het administratief dossier kan enkel afgeleid worden dat zij een status verkregen heeft, maar er kan niet uit opgemaakt worden of dit de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus betreft. Als gevolg hiervan bestaat er ook onduidelijkheid over de geldigheid van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET). Indien verzoekende partij namelijk de vluchtelingenstatus verkregen heeft dan zou haar ADET in principe nog geldig moeten zijn tot maart 2025 aangezien uit de landeninformatie blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, juni 2022, p. 11). Als zij echter de subsidiaire beschermingsstatus ontvangen heeft dan heeft zij een ADET ontvangen die slechts een jaar geldig was en aldus reeds sinds maart 2023 vervallen zou zijn (AIDA, *“Country Report: Greece. Update 2022”*, 8 juni 2023, p. 222). Uit haar verklaringen blijkt echter wel dat zij nog over haar verblijfsvergunning beschikt en dat zij deze in het opvangcentrum heeft liggen, echter heeft zij deze niet meegenomen naar haar persoonlijk onderhoud, noch achteraf bezorgd (NPO, p. 3).

In navolging van verwerende partij, stelt de Raad vast dat het Hof van Justitie niet heeft gedefinieerd welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *“vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*.

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *“Algemene bepalingen”* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *“Kenmerken van de internationale bescherming”*, als volgt luidt:

“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn.”

De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord “zoals” en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd.

Bovendien acht de Raad het overeenkomstig het vierde lid van het bovengenoemde artikel 20, dat bepaalt dat “(l)id 3 (...) uitsluitend van toepassing (is) op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben”, passend om rekening te houden met alle elementen die verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht.

Specifiek wat betreft minderjarigen, oordeelt het Hof dat de extreme kwetsbaarheid van het kind een doorslaggevende factor is die prevaleert boven overwegingen met betrekking tot de status van illegale immigranten (EHRM nr. 29217/12, 4 november 2014, Tarakhel t. Zwitserland, , nrs. 94-99). Kinderen hebben specifieke behoeften die verband houden met hun leeftijd en gebrek aan onafhankelijkheid, maar ook op hun asielzoekersstatus. Het Hof wijst er ook op dat het Verdrag inzake de rechten van het kind staten aanmoedigt om er met passende maatregelen voor te zorgen dat een kind dat asiel zoekt bescherming en humanitaire hulp kan verkrijgen, ongeacht of het kind alleen is of vergezeld wordt door zijn of haar ouders. De opvangomstandigheden voor kinderen moeten aangepast zijn aan hun leeftijd om te verzekeren dat deze geen situatie van stress en angst creëren met traumatische gevolgen (EHRM 4 november 2014, 29217/12, Tarakhel t. Zwitserland, 119). De Raad is er zich van bewust dat het arrest Tarakhel betrekking had op gezinnen met kinderen die een verzoek indienden om internationale bescherming en in casu het dossier voorligt van statushouders, echter volgens het arrest Ibrahim is het voor de toepassing van artikel 4 niet van belang of de betrokkene persoon een ernstig risico loopt op een met artikel 4 strijdige behandeling op het moment van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (Ibrahim, punt 87 of Jawo punt 88). Bijgevolg is de leer van het arrest Tarakhel eveneens relevant voor statushouders.

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet.

Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van de verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofde een “*bijzondere kwetsbaarheid*” aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

In voorliggend geval is de verzoekende partij moeder van drie minderjarige kinderen en bovendien legt zij ter terechtzitting een attest neer waaruit blijkt dat zij opnieuw zwanger is. Er bestaat bovendien onduidelijkheid over of de verzoekende partij en haar kinderen in Griekenland over een sociaal netwerk en eventuele financiële ondersteuning beschikken. Uit haar verklaringen blijkt dat zij geen financiële steun krijgt van haar familie, enkel van haar man die op het moment van het persoonlijk onderhoud werkte in België (NPO, p. 15). Op basis van voorgaande elementen kan niet uitgesloten worden dat verzoekende partij en haar kinderen zich in een kwetsbare situatie bevinden. Een onderzoek hiernaar is dan ook wenselijk.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele en nieuwe landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is verslechterd en erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp, (ii) het gegeven dat er onduidelijkheid bestaat over de geldigheid van de Griekse verblijfsvergunning van verzoekende partij, (iii) het gegeven dat verzoekende partij moeder van drie minderjarige kinderen is en ondertussen opnieuw zwanger blijkt te zijn en (iv) het gegeven dat in deze stand van zaken niet op afdoende wijze kan blijken dat verzoekende partij en haar kinderen, die Griekenland sinds 2 april 2022 hebben verlaten, actueel beschikken over middelen, een netwerk of andere ondersteuning die hen in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijk lange periode voor de verlenging van hun verblijfsvergunningen te overbruggen, – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoekende partij en haar kinderen als begunstigden van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

Er kan immers in deze stand van zaken niet worden uitgesloten dat verzoekende partij en haar kinderen, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, kunnen terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De situatie van verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder dat wordt overgegaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 december 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS